

Twenne nya och wackra

W i s o r

Den Första:

Om ett Hjonelag som blifwit skilda.

En wisa bdrjar sjungas, Långst opp i norra ort ic.

Sjunges under sin bekanta melodi.

Den Andra:

Westgöta-Balken.

Författad af C—l B—f.

Idel lagn, idel dikt är den Knallare-Balk, ic.

Samma melodi som till Knallare-Balken.

Säljas för 2 s. Banko i Bruzelii Bokhandel i U p s a l a. — På samma ställen säljas styckewis eller i parti många hundrade slags wisor och historier. I parti då minst 24 ark köpas, erhållas de till hälften af det påtryckta priset, då större parti köpas blifwer det för ännu bättre pris.

(N:o 648.)

U p s a l a, Em. Bruzelii Boktryckeri, 1833.

Den Första:

En wisa bdrjar sjungas,
Långst upp i norra ort,
Hon sjungs för gamla och unga,
Att låra henne fort:
Men gären ej ett sådant efterfölje.

2. Jag är hit född till werlden,
J ängsligheten stor;
Jag finner ingen trogen wän,
Sedan jag miste mor;
Det war den bästa wän,
Som Herren gaf mig.

3. Jag sjunger mest i sorgen,
En glädjen jag ej mins;
Jag är skild från min äkta wän,
Den bästa för mig fins;
Derbwär må jag klaga med stor smärta.

4. Mitt hjerta i mig swider
Och ingen lisa får;
Ja sielfwa finner quider,
Och faller tår på tår;
Jag orkar ej i werlden längre lefwa.

5. Sju år har varit långa,
Sju kan än wara quar:
Jag wäntar ändå komma
Uri Guds fröjdesal;
Här har jag ingen ro och ingen hwila.

6. Se liljorna på marken,
Stå i sin fågring skön;
Men jag eländ' som massen,
Jag torkar bort som hön;
Allt om jag kunde krypa ned i jorden.

7. Jag tror att Herren lefwer
Och wet min ängslighet;
Hwärt skall jag taga wägen,
Om Herren mig ej ser,
Och hjälper mig från denna falska werlden.

8. Min wän jag dig nu beder,
Du farer intet will;
Du wägnar bort ditt unga lif,
Innan wi blifwa skild;
Se'n har du sorg i alla dina dagar.

9. Wår Domstol kan ej dömma oss,
Här finnes intet brott;
De will allt pndt förklomma,
Och wända allt till godt;
Jag nöjder är med allt, hwad Herren gör mig.

10. Guds stora dom skall fällas,
Uppå den sista dag;
Då skall det wedergållas,
Allt efter Guds behag;
Der så de sina gerningar beskåda.

11. Min Gud jag dig nu beder,
Du gifwe henne till!
Hon är tywår förledber,
Allt falska wänner min;
Det så de swara för på sista dagen.

12. Min wänskap är så ödmjuk,
Du är den intet wärd;

Du hafwer platt förfjutit mig;
Och hwåfat upp ett swärd;
Det stinger hjertat mitt och gifwer böden.

13. Hur lustigt du här wandrar,
Ibland de falska råd;
Och skiljer dig från andra,
Uti ditt öfwerdåd;
Bed Gud att han dig nådelig bewarar.

14. Det sista jag dig beder,
Gldm icke bort din Gud,
Som du har mig bortglömt,
Och brutit mot Guds bud,
Att du på sista dagen icke quäljes.

15. Jag dagligt för dig beder,
Så långt jag lefwa får;
Min kärlek mot dig brinner
Af kärleksstrålar små;
Ly falska wänner hafwa dig bedragit.

16. Hållt upp du föra broder,
Och tänk dig litet om;
Ly syndamolnestoden
Kan hinna dig en gång,
Då du i grafwen icke kan undkomma.

17. Adj du äkta wännen,
Förwål till allra sist;
Mitt tilljebref jag lemnar,
Till Herren Jesum Christ;
Han sitt infegel icke sönderbryter.

Den Andra.

Westgötha-Balken.

Idel lögn, idel dikt är den Knallare-Balk,
Som han skrifwit den hutlöse Skalk, Som med
spysluge-fram uti fuskade rim, Wäcker löje i då-
rarnas him.

2. Skämta lagom, Munsiör, med de Knal-
lar, jag ber; Tacka Gud, om han Knallar dig
ger, Till att måtta dig med, ty förräds-kammarn
har, För ditt skräf ej stort mera nu quar.

3. Hwarför' spyr du mot oss ur din giftiga
trut, Uggets stinkande ångor? — Wet hut! Har
du ej fått kredit, lär du wara ett öf, Har du
fått den — en otacksam gdf.

4. I din Knallare-Balk har du ljugit
alltjemt, Men den floke föraktar ditt skämt.
Den som, lifasom du, bitit hufwu't af Nam,
Ljuger gerna i nödfall sig fram.

5. Att du kommit på knel, har jag mig
wål bekant; Icke underligt då att en slant, Som
du troligen fått för ditt rimsmideri, Gjort dig hä-
gad att Ljugare bli.

6. Äkta ryggen, Munsiör, äkta strupen och-
så, För ett Femquartters-rep, hä, hä, hä! Rysligt
wore, minsann, om med forpares sång, Skulle
firas ditt Graf-öl en gång!

7. För att tyfsta din trut och de Lögn-andae
små, Som i härnad mot Sanningen gå, Will jag
säga för dig och hwar ofbriskämnd Skalk,
Hur han lyder vår Westgöta-Balk:

8. Såsom friborne män, älska vi friheten
Och förswara till dödsstunden den. Uri Edder och
Norr färdas vi hit och dit, För att förda en
ärlig profit.

9. Inga mödor vi fly, för att vinna vårt
bröd, För att slipa elände och nöd; Hellre slita
vi ondt, än att tugga oss fram Och som lättin-
gar lefwa i skam.

10. I vår hemort vi funna vår utkomst
ej nå, Derför' oss vi på Handelen slå, Sprida
Ortens produkter i Landet omkring Och för mödan
ha stort ingenting.

11. Med vår Handel vi gagna ej Westers
gylln blott, Nej, den batar i rundeligt mått Af-
wen andra Provinsar, båd' fjerran och när, Och de
hålla vår vara så får.

12. Vi i främmande Län, så i Stad som
på Land, Sälja, köpa och byta ibland, Så att
Äbpmännen och de Landsbor också, På visiten alls
ej klaga-må.

13. Vi, som Lurendrägarne ej ur Riket dra
borrt Gångbart mynt, guld och silfwer — Helt
korrt, Vi lurndräga ej wi, men i Städerna mest
Går ju lurndrägeri't som en pest.

14. De wi handla utaf, skinna ofta rätt bra
Dätra skundom och kallsinligt ta' Mer än 50 pro-
cent, när de lemna kredit. Huru stor blir wäl då
vår profit!

15. De som köpa af oss och få lång dela-
tion, Sakna ofta båd' hui och reson. Då liquiden
skall ske, komma undflykter blott, Och att luras,
det blifwer vår lott.

16. Inte underligt då, att för en eller ann,
En högst laglig Konkurs tima kan; Blott man ej,
liksom mången vår tids Cessionant, Ger hin håle
sin själ uti pant.

17. Såsom rättssakens Christne, wi frukta
vår Gud, Åra Rungen och lyda hans bud. För
vårt Fosterlands wäl wi i hjertat ha' mod, Att
uppoffra vårt lif och vårt blod.

18. Våra skatter wi utgå tilligt och lått,
Blott de grundas på lag och på rätt. Wi ha
aktning för Lagar och Domar'ns person, Blott han
dömmar med wett och reson.

19. Ej blott hemma wi lefwa i endragt
och ro, Nej, de borta ibland oss och bo; Och i fa-
ror och nöd wi undsätta hwarann', Så widt hwar
en någonsin kan.

20. Med Fiskaler och Långmän och andra,
som gå, För att Lagarnes helgd wältra på, Roma
ma wi wäl till pass, utan wrasfel och bång, Och
de Spejare snart gå sin gång.

21. Vi ha' wänner, men oss ej på fiender
brist, Hwilla söka med wäld och med list, Att be-
reda vårt fall, ty den Afunden går, Att spy-gift
hwar han nånsin förmår.

22. Men wi ge vårt förakt åt ett afunds-
sjukt pack, Som förtjena blott we-rop till
rack, För sitt fjäsk och sitt nit för en orättwis
sak, Som de nersligen tagit på bak.

23. Vi ej fälla vårt mod, wi förlita oss
på, Att wi städse ska segra ånt. Ty vår sak den
är god, och vår rättighet klar; Worrt med grubbel
på kommande dar!

24. När wi samlat ihop våra skördar en gång, Utaf flera års mödor och tvång, Sätta wi oss i ro, fåpa Gårdar och fält, Der wi lesa så maffligt och fältt.

25. Se, så tänka och handla och lesa wi jemt År från år, under alfwar och skamt. Se, så ordagrannnt lyder vår Westgötha-Balk; Hwem den klandrar, är oförskämd Skalk.

~~~~~

## W i s o r.

(Forts. fr. 644)

- 1) Frithiof och Ingeborg: Der warte uti Hildings gård. 2) Frithiof Spelar Schack: Björn och Frithiof suto båda. 3) Ingeborgs flagan: Nu är det höst. (617) 2 s. B:ko.
- 1) Ungkarls-liswet: En ungarl gör hwad han behagar. 2) Förn Rosens blad. 3) Glickornas lof: Skön är en ros. 4) Hyacinten: Den döende kraftens hjeriblod jag är. 5) Att söta mor oändligt han rör mig. 6) Jag har en liten stuga. 7) Kärleksångaren: Kärlet sjunger min hämpling. 8) Du som nöjet ger en winge. (618) 2 s.
- 1) Kung Rings död: Gullmanig fåle 2) Hilda: Lilla Hilda hon war idt. 3) När jag kallad af din röst. 4) Förgäwes letar du en tåknig framtids öden. 5) Om hoppet sin stråle ej tände. 6) Skulden: Wid randen af morgonens ljusning. (619) 2 s.
- 1) Wikinga Balk: Nu han swäfwade fring på det ödeliga haf. 2) Manhem: Det war en tid det bodde uti Nordan. 3) Kung Carl den unge hjelte, han stod i röt och damm. (620) 2 s.
- 1) Spelare Balk: Nu han lunkade in i den qualmiga sal. 2) Jägaren: Förgäwes Björnen gnor och ryter. 3) Jägar-wisa: Wafna rastta gose grön. 4) Att skogen lått wi draga. (5 Soldatwisa: Ett fordomdags sate för härnad och frig. 6) Upp bröder för Konung och fäderne bygd. (621) 2 s.
- 1) Frithiofs frieri: Wal klingar sången i Frithiofs sal. 2) Stunden bortilar. 3) Förwandlingen: När jag förnöjd min pipa ränder. 4) Min salig Hustrus lesnerne och hädanfärd: Malena salig Gummän min. (622) 2 s. B:ko.